

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของวัยรุ่นชายตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีตัวแปรจำนวน 4 ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของวัยรุ่นชายตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ตัวแปรพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของเพื่อน ตัวแปรระดับการศึกษา ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง และตัวแปรสถานภาพการสมรสของพ่อแม่

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์การจำแนกกลุ่มโดยวิธีตรง (Direct Method) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยทุกตัวที่ใช้เป็นตัวแปร จากนั้นจึงใช้การวิเคราะห์ผลแบบขั้นตอน (Stepwise) โดยวิธีวิลคิสแลมบ์ดา (Wilks's Lambda Method) ซึ่งใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences – X Release 1)

โดยกำหนดตัวแปรตามดังนี้

0 แทน กลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด

1 แทน กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด

ตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ศึกษา มีทั้งหมด 13 ตัวแปร ดังนี้

1. ระดับการศึกษา
2. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว
3. พ่อและแม่อยู่ร่วมกัน
4. พ่อและแม่แยกกันอยู่
5. พ่อหรือแม่เสียชีวิต
6. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบุคคลในครอบครัว
7. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน
8. การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่
9. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม
10. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ
11. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
12. การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self – Esteem)
13. บุคลิกภาพ

ในขั้นแรกผู้วิจัยได้นำตัวแปรทั้ง 13 ตัว เข้าวิเคราะห์ผลด้วยวิธีตรง (Direct Method) เนื่องจากผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์ตัวแปรทุกตัว ที่คาดว่าจะสามารถจำแนกกลุ่มได้ก่อนที่จะนำตัว

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

พบว่า มีตัวแปรทั้งสิ้น 4 ตัวแปร ที่มีความสามารถในการจำแนกกลุ่ม ซึ่งได้แสดงในตารางที่ 13 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13 ตารางสรุปตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่ม เรียงตามลำดับชั้นที่นำมาร่วมวิเคราะห์เพิ่มขึ้น ชั้นละ 1 ตัวแปร

ชั้นที่	ตัวแปร	Wilks's Lambda
1	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน	.430*
2	ระดับการศึกษา	.198 *
3	การเห็นคุณค่าในตนเอง	.188 *
4	พ่อและแม่อยู่ร่วมกัน	.174 *

* $p < 0.01$

ดังนั้น จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นตัวแปรทั้งหมด 4 ตัวแปรที่ร่วมกันจำแนกกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย ได้ตามลำดับชั้นที่ตัวแปรนั้นๆได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมจำแนก โดยตัวแปรพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาในชั้นที่ 1 ตัวแปรระดับการศึกษา เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาวิเคราะห์ในชั้นที่ 2 การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาวิเคราะห์ในชั้นที่ 3 และ ตัวแปรพ่อและแม่อยู่ร่วมกันเป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาวิเคราะห์จำแนกเป็นตัวสุดท้าย

Wilks's Lambda เป็นสถิติที่ใช้วิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรจำแนกต่างๆ ระหว่างกลุ่มโดยใช้วัดว่ายังคงมีอำนาจในการจำแนกที่เหลือ (Residual Discrimination) ซึ่งตัวแปรต่างๆที่นำมาวิเคราะห์นั้นยังไม่สามารถอธิบายได้หมด ดังนั้นค่า Lambda จึงมีค่าในทางผกผัน กล่าวคือ ถ้าค่า Lambda มีค่าใกล้ศูนย์มากเท่าไร แสดงว่า ตัวแปรต่างๆที่นำมาวิเคราะห์สามารถจำแนกกลุ่มได้สูงมาก นั่นคือ หากค่า Lambda เท่ากับ 0 แสดงว่า ตัวแปรสามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างเด็ดขาด แต่หากค่า Lambda เท่ากับ 1 แสดงว่า ตัวแปรไม่สามารถจำแนกกลุ่มได้เลย ซึ่งค่า Lambda มีค่าสูงสุดเท่ากับ 1 และมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0

ผลการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) โดยวิธี Wilks's Lambda จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นได้ว่า ตัวแปรทั้ง 4 ตัวร่วมกัน สามารถใช้จำแนกกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชายได้ โดยมีอำนาจจำแนกที่เหลือลดลง จากการใช้ตัวแปรพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อนเพียงตัวเดียวในการจำแนกกลุ่ม โดยจะเห็นได้จากค่า Lambda ที่ลดลงจาก 0.430 ในการวิเคราะห์ขั้นที่หนึ่ง จนกระทั่งเหลือ 0.174 ในขั้นที่สี่ แสดงว่า ตัวแปรทั้ง 4 ตัวร่วมกันได้แก่ ตัวแปรพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน ตัวแปรระดับการศึกษา ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง และตัวแปรสถานภาพการสมรสของพ่อแม่ สามารถอธิบายการจำแนกความแตกต่างของการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ 82.6 %

จากตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรที่ร่วมกันจำแนกกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชายได้ดังกล่าวสามารถเปรียบเทียบความสำคัญของแต่ละตัวแปรตามน้ำหนักในการจำแนกกลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์ค่าในนิคัลมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients หรือ C_i)

ลำดับที่	ตัวแปร	Function Coefficients (C_i)
1	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน	.857
2	ระดับการศึกษา	-.415
3	การเห็นคุณค่าในตนเอง	-.344
4	พ่อและแม่อยู่ร่วมกัน	-.162

จากตารางที่ 14 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ค่าในนิคัลมาตรฐาน (C_i) โดยเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ซึ่งเป็นที่ใช้ในการตัดสินความสำคัญของตัวแปรว่าตัวแปรใดมีอิทธิพลต่อการจำแนกกลุ่มได้มากหรือน้อยเมื่อเปรียบกับตัวแปรอื่นๆ (กัลยา วานิชย์บัญชา , 2544) ซึ่งพิจารณาได้จากค่าของตัวเลข นั่นคือ ถ้าหากตัวเลขที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวสามารถจำแนกกลุ่มการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ไม่ดีนัก ในทางตรงกันข้ามหากตัวเลขที่ได้มีค่าสูง แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการจำแนกกลุ่มได้ดี จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ตัวแปรที่มีความสำคัญในการจำแนกเป็นสมาชิกกลุ่มได้ดีที่สุด คือ ตัวแปรพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ค่าในนิคัลมาตรฐาน (C_i) เท่ากับ 0.857 หมายความว่า หากเยาวชนมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดมาก จะมีโอกาสติดยามากขึ้น ตัวแปรที่มีความสำคัญในการจำแนกเป็นสมาชิกกลุ่มรองลงมาคือ ตัวแปรระดับการศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์ค่าในนิคัลมาตรฐาน (C_i) เท่ากับ -0.415 หมายความว่า หากเยาวชนมีระดับการศึกษาต่ำ จะมีโอกาสในการติดยามากขึ้น ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์ค่าในนิคัลมาตรฐาน (C_i) เท่ากับ -0.344 หมายความว่า หากเยาวชนมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ จะมีโอกาสในการติดยามากขึ้น และตัวแปรพ่อและแม่อยู่ร่วมกัน มีค่าสัมประสิทธิ์ค่าในนิคัลมาตรฐาน (C_i) เท่ากับ -0.162 หมายความว่า หากเยาวชนมีครอบครัวที่พ่อและแม่อยู่ร่วมกันน้อย จะมีโอกาสในการติดยามากขึ้น

ตารางที่ 15 แมตริกซ์โครงสร้าง (Structure Matrix) แสดงลำดับค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้าง (Structure Coefficients)

ลำดับที่	ตัวแปร	Structure Coefficients
1	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน	.832
2	ระดับการศึกษา	-.325

3	พ่อและแม่อยู่ร่วมกัน	-0.216
4	พ่อและแม่แยกกันอยู่	.185
5	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบุคคลในครอบครัว	.120
6	การเห็นคุณค่าในตนเอง	-0.309
7	รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	-0.092
8	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ	.077
9	การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	.056
10	พ่อหรือแม่เสียชีวิต	.065
11	บุคลิกภาพ	-0.045
12	การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่	-0.025
13	การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม	.017

จากตารางที่ 15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้าง ซึ่งจะบ่งบอกความสำคัญของตัวแปร จำแนกแต่ละตัวว่าตัวแปรใดมีความสำคัญในการจำแนกกลุ่มมากกว่ากัน นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างยังชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ตัวแปรนั้นมีต่อคะแนนจำแนก (Discriminant score) โดยการพิจารณาที่เครื่องหมายบวก (-, -) ซึ่งแสดงทิศทางความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และทิศทางตรงกันข้าม

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 15 จะเห็นว่าเมื่อพิจารณาเฉพาะตัวแปรที่มีความสามารถในการจำแนกกลุ่มทั้ง 4 ตัว จะพบว่าตัวแปรที่มีเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างเป็นลบ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกับกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด ได้แก่ ตัวแปรพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน ในขณะที่ตัวแปรที่มีเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างเป็นบวกมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย ได้แก่ ตัวแปรระดับการศึกษา ตัวแปรพ่อและแม่อยู่ร่วมกัน และตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย จำแนกตามพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน

พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน	กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด		กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย	
	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
ใช้ยาเสพติด	227	91.5	9	3.6
ไม่ใช้ยาเสพติด	21	8.5	241	96.4
รวม	248	100.0	250	100.0

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่ากลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดมากถึง 91.5 % ในขณะที่กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย มีเพื่อนที่มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดน้อยกว่า คือ มี 3.6 % จะสังเกตว่ากลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดมากกว่ากลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชายร้อยละ 87.9

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ระดับการศึกษา จำแนกตามวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย

ปัจจัย	กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด			กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย		
	N	\bar{X}	SD	N	\bar{X}	SD
ระดับการศึกษา	248	5.44	2.18	250	7.80	0.76

จากตารางที่ 17 พบว่า เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยของระดับการศึกษา โดยพิจารณาจากจำนวนปีที่ได้รับการศึกษานั้น พบว่าในกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดจะมีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาน้อยกว่ากลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย นั่นคือ กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด ได้รับการศึกษาโดยเฉลี่ย 5.44 คือ ได้รับการศึกษาประมาณ 6 ปี เทียบได้กับการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในขณะที่กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย ได้รับการศึกษาโดยเฉลี่ย 7.80 คือประมาณ 8 ปี ซึ่งเทียบได้กับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self — Esteem) จำแนกตามวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย

กลุ่ม	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
วัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด	248	44.15	8.69
นักเรียนวัยรุ่นชาย	250	56.21	8.80

จากตารางที่ 18 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self—Esteem) พบว่ากลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self — Esteem) โดยเฉลี่ย ต่ำกว่ากลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย จำแนกตามสถานภาพการสมรสในกรณีที่พ่อและแม่อยู่ร่วมกัน

สถานภาพการสมรสของพ่อแม่	กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด		กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย	
	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
พ่อและแม่อยู่ร่วมกัน	102	41.1	208	83.2

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดมีพ่อและแม่อยู่ร่วมกัน เพียง 41.1 % ในขณะที่นักเรียนวัยรุ่นชายมีพ่อและแม่อยู่ร่วมกันถึง 83.2 % นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการสมรสในลักษณะอื่นๆ ยังพบว่า วัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดถึงร้อยละ 58.9 มีพ่อและแม่ที่มีสถานภาพการสมรสในลักษณะอื่นๆ อันได้แก่ สถานภาพการสมรสแบบแยกกันอยู่ พ่อหรือแม่เสียชีวิต เป็นจำนวนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย ที่มีพ่อและแม่ซึ่งมีสถานภาพการสมรสในลักษณะอื่นๆ ดังกล่าวเพียงร้อยละ 16.8

ตารางที่ 20 ผลการคาดคะเนกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด

กลุ่มจริง	จำนวน	กลุ่มที่คาดคะเน	
		วัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด	วัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด
วัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด	248	230 (92.7 %)	18 (7.3%)
วัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด	250	9 (3.6 %)	241 (96.4 %)

ร้อยละของจำนวนที่คาดคะเนได้ถูกต้อง = 94.6 %

ตารางที่ 20 เมื่อใช้ตัวแปรจำแนกกลุ่มที่ได้ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่ม และนำไปคาดคะเนการเป็นสมาชิกกลุ่มนั้นปรากฏว่า ตัวแปรทั้ง 4 ตัว สามารถจำแนกกลุ่ม ซึ่งมีผลในการทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ถูกต้องเป็นจำนวนร้อยละ 94.6 ของจำนวน 498 คน (จำนวนกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดจำนวน 248 คน จำนวนกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด 250 คน รวม 498 คน)

ดังนั้นจากกลุ่มจริงของกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด 248 คน เมื่อใช้ตัวแปรจำแนกกลุ่มที่ได้ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่มแล้ว ได้ผลการทำนายว่าน่าจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดเพียง 230 คน และไม่ได้ติดยาเสพติด จำนวน 18 คน เท่ากับสมการทำนายผิดพลาดไป 7.3 % สำหรับกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด จำนวน 250 คน เมื่อใช้ตัวแปรจำแนกกลุ่มที่ได้ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่มแล้ว ได้ผลการทำนายว่าน่าจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด 241 คน และกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดจำนวน 9 คน เท่ากับสมการทำนายผิดพลาดไป 3.6 %

แสดงว่าสมการจำแนกกลุ่มที่ได้นี้ สามารถจำแนกกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดและกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดได้ถูกต้องใกล้เคียงกัน โดยจำแนกกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดได้ผิดพลาดน้อยกว่ากลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด จากงานวิจัยในครั้งนี้ได้ผลการคาดคะเนกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดได้ถูกต้องสูงถึง 94.6 %